

Déu no té pressa

APUNTS DE DIETARI

Jordi Pàmias

Pròleg de Lluís Calvo

DÉU NO TÉ PRESSA

Apunts de dietari

Jordi Pàmias

Jordi Pàmias i la prosa: l'arrel que es fa branca i cerca noves llums. Com si volgués parpellejar en la claror que la terra poètica –concisa, esterrossada en nuclis de saó– evoca des del seu esplet de mots llauradors. Flaixos, no pas de neó, sinó de lluerna: aquelles lluernes que escassegen en el món contemporani, com ja ens advertí Pasolini. Puntets de llum en la foscor bròfega, petits però sempre poderosos. Prosa que es fa poesia a còpia d'estrènyer la brida narrativa. I no és pas aquest llibre el primer. Altres proses de l'autor s'han endinsat en el món del dietari, com ara Quadern de tres estius (1986) i Des de la foscor: un dietari dels anys 60 (2007). Aquí, però, ens trobem en un altre lloc: la prosa és fa sageta, i a cops aigua de cadolla, síntesi màxima en una forma que ens informa de traces narratives que no esquiven el poema.

(Del pròleg de Lluís Calvo)

Preu: 18 €

ISBN: 978-84-948275-0-1

Mides: 15x21 cm

Pàgines: 138 pg.

Enquadernació: rústica

Jordi Pàmias

(Guissona, la Segarra, 1938)

Estudià Filologia Romànica a la Universitat de Barcelona. Va ser professor de Llengua i Literatura a l'Institut Màrius Torres, de Lleida. Es donà a conèixer com a poeta amb *La meva casa* (1969), premi Joan Salvat-Papasseit. Entre les seves obres més significatives hi ha *Flauta del sol* (premi Carles Riba, 1978), *Àmfora grega* (premi Vicent Andrés Estellés, 1985), *Narcís i l'altre* (premi Miquel de Palol, 2001), *Terra cansada* (premi Nacional de la Crítica, 2005) i *Al cor del món* (2013).

Ha conreat també el teatre (*Camí de mort*, 1979) i les memòries en forma d'assaig literari (*Quadern de tres estius*, 1986) i *Des de la foscor. Un dietari dels anys 60* (2007).

Va ser guardonat amb la Creu de Sant Jordi (1999) i amb el premi Jaume Fuster, que atorga l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (2017).